

ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ДАНИЛА ГАЛИЦЬКОГО

Кафедра українознавства

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор з науково-педагогічної
роботи
проф. М.Р.Гжегоцький

“ ___ ” _____ 2021 р.

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ

«Українська мова як іноземна»
(англійська мова навчання)

**підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 226 «Фармація»**

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
українознавства
Протокол № 1
від «31» серпня 2021 р.
Завідувач кафедри
доц. Єщенко Т.А. _____

Затверджено
профільною методичною комісією
з гуманітарних дисциплін
Протокол № 1
від «31» серпня 2021 р.
Голова профільної методичної комісії
Доц. Єщенко Т.А. _____

2021

Робоча навчальна програма дисципліни «Українська мова як іноземна (англ.)» для студентів 1 - 2 курсів фармацевтичного факультету англomовного відділення, які навчаються за спеціальністю 226 «Фармація. Промислова фармація» (ОСНОВНА КОМПОНЕНТА) укладена ст. викл. Чикайлом І.В. на підставі примірної програми навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна», що затверджена ДУ «Центральний методичний кабінет з вищої медичної освіти МОЗ України 16.04.2018 р. та навчальної програми, затвердженої профільною методичною комісією (протокол №1 від 31 серпня 2021 року).

**Зміни та доповнення до програми навчальної дисципліни н
а 2021/2022 навчальний рік**

№/п	Зміст внесених змін (доповнень)	Дата і № протоколу засідання кафедри	Примітки
		<i>31 серпня 2021 року, протокол №1</i>	

ВСТУП

Програму вивчення навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна» складено відповідно до Стандартів вищої медичної та фармацевтичної освіти України (далі – Стандарт) галузі знань 22 «Охорона здоров'я» для спеціальності **226 «Фармація»**.

Вивчення, викладання й оцінювання дисципліни регулюється Загальноосвітнім стандартом з української мови як іноземної (A1 – Початковий рівень, A2 – Базовий рівень; B1 – I середній рівень; B2 – II середній рівень; C1 – Професійний рівень), затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 24.06.2014 р. № 750 «Про надання навчальній літературі грифів Міністерства освіти і науки України» та співвідноситься із загальноєвропейськими компетенціями володіння іноземними мовами Common European Framework of Reference – CEFR, які передбачають реалізацію навчального процесу на т. зв. критеріальних (основних) рівнях:

- A1, A2 – *елементарний користувач*;
- B1, B2 – *незалежний користувач*;
- C1, C2 – *досвідчений користувач*.

Опис навчальної дисципліни (анотація)

«Українська мова як іноземна» – навчальна дисципліна, що передбачає забезпечення комунікативних потреб студентів у побутовій, навчально-професійній, соціально-культурній і навчально-науковій сферах та формування комунікативної компетентності, яка сприятиме становленню мовної особистості майбутнього фахівця. Згідно з наказом Міністерства освіти і науки України від 18.08.2016 р. № 997 «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства освіти і науки України від 04.04.2006 р. № 260», керівництво вищих навчальних закладів, повинно забезпечити вивчення державної мови іноземними студентами в обсязі, необхідному для навчання та / або побутового спілкування відповідно до освітніх програм.

Базовими положеннями навчання української мови як іноземної є такі:

- організація навчального процесу з метою формування в іноземних студентів комунікативної компетентності на основі цілісного комплексу умінь і навичок ефективного спілкування в побутовій, суспільно-політичній, соціокультурній і навчально-професійній сферах;
- організація навчальної діяльності відповідно до комунікативних і пізнавальних потреб студентів;
- оволодіння мовленнєвою і комунікативною компетенцією згідно з основними положеннями теорії мовленнєвої діяльності й комунікації;
- професійно орієнтований характер навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна»;
- функціонально-комунікативний підхід до відбору мовного матеріалу;
- взаємодія викладача та студента як активних учасників навчального процесу; позиціонування інокомуніканта як суб'єкта навчання;
- досягнення необхідного рівня володіння українською мовою (B1) іноземними студентами після вивчення дисципліни «Українська мова як іноземна» у вищих навчальних закладах МОЗ України.

У програмі вивчення навчальної дисципліни враховано державний статус української мови, її суспільні функції; поставлено як основне завдання здійснення навчального, розвивального і виховного впливів на інокомунікантів, сприяння формуванню особистості, готової до активного спілкування в усіх сферах суспільного життя, зокрема в навчально-професійній діяльності; передбачено відповідні форми організації, методи й технології навчання української мови як іноземної.

Предметом вивчення навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна» є сучасна українська літературна мова з урахуванням адаптаційного, соціокультурного, комунікативного, загальнонаукового і фахового компонентів, представлених основними

видами мовленнєвої діяльності інокомунікантів; норми сучасної української літературної мови, мовленнєвий етикет і культура спілкування; актуальні комунікативні ситуації, репрезентовані відповідними мовленнєвими актами й інтенційними програмами.

Міждисциплінарні зв'язки: інтегрується з дисциплінами *гуманітарного, природничого й суспільного* спрямування та на рівні використання фахової нормативної лексики перебуває у когерентному зв'язку з дисциплінами *медичного, стоматологічного та фармацевтичного* профілю.

1. Мета і завдання навчальної дисципліни

1.1. Мета викладання навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна» полягає в досягненні *кінцевих цілей навчання*, які є базою для побудови її змісту. Кінцевими цілями дисципліни у вищих медичних навчальних закладах вважаються практичне володіння мовою на I середньому рівні, достатньому для здійснення пізнавальної діяльності в соціокультурній і навчально-професійній сферах, що реалізується за допомогою комплексного підходу до підготовки майбутніх спеціалістів і передбачає взаємодію комунікативних, освітніх і виховних цілей. *Комунікативна мета* є основною й передбачає системний багатокомпонентний опис цілей комунікативно-орієнтованого навчання, в основу якого покладено модель мовленнєвої поведінки носія української мови. При цьому мова є засобом адаптації в чужому для інокомуніканта середовищі та засобом формування духовно багаті вторинної мовної особистості з високим рівнем мовленнєвої компетентності та з готовністю до освітньої діяльності в умовах вищої школи.

Реалізації основної мети підпорядковані:

- *практична мета:* формування у студентів комунікативної, лінгвістичної, соціокультурної та фахово зорієнтованої компетентностей, що забезпечать уміння ефективно використовувати українську мову в різноманітних ситуаціях соціального, навчально-академічного та фахового спілкування;
- *когнітивна мета:* формування когнітивної компетентності у взаємозв'язку з іншими видами компетентностей;
- *мотиваційно-розвивальна мета:* формування й розвиток мотивації до навчальної діяльності та позитивного ставлення до мови й культури країни, мова якої вивчається;
- *освітня мета:* формування здатності до навчально-пізнавальної діяльності, наукової та професійної підготовки, саморозвитку й самовдосконалення, що забезпечить успішне користування українською мовою, як компонентом професійного становлення;
- *виховна мета:* формування гуманістичного та науково обґрунтованого ставлення до професійної діяльності; активної позиції медичного / фармацевтичного фахівця; почуття обов'язку й відповідальності перед суспільством; ціннісних орієнтацій і високої культури міжнаціональних взаємовідносин; духовної та фізичної досконалості, моральності; поваги до України й українців; розвиток індивідуальних здібностей і творчого мислення.

Загальна мета опанування української мови як іноземної є комплексною: практична (комунікативна), освітня й виховна. Розв'язання освітнього й виховного завдань визначається змістом (тематикою) культурологічних, загальноосвітніх, наукових та професійно зорієнтованих текстів і досягається лише при належному рівні володіння мовою. Саме це визначає практичну (комунікативну) мету як основну.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни, відповідно до поставленої мети, слід уважати:

- формування в чужоземних студентів комплексу компетентностей (інтегральних, загальних, спеціальних) з метою оволодіння українською мовою;
- сприяння адаптації студентів-іноземців до життя й навчання в умовах українськомовного середовища;
- формування умінь використовувати загальнонавчальну і професійну лексику та граматичні конструкції в комунікативних актах згідно з певними інтенційними програмами, вимогами до мовленнєвої діяльності, типами організації текстів-дискурсів, ситуацій і тем спілкування;
- створення й розвиток позитивної мотивації до навчальної діяльності іноземних громадян,

активізацію пізнавальної діяльності, розвиток креативних здібностей;

- підготовка інокомунікантів до самостійної навчальної діяльності, самоконтролю та рефлексії в умовах освітнього процесу у вищій школі;
- формування здатності до самооцінки й самовдосконалення; становлення професійно компетентного фахівця;
- виховання поваги до українського народу, його традицій, звичаїв і цінностей, української національної культури й історії.

Вирішення перелічених завдань у процесі вивчення української мови як іноземної забезпечує реалізацію комунікативних потреб студентів у різних сферах спілкування:

- побутовій;
- соціально-культурній;
- загальнонауковій;
- навчально-професійній.

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання у Стандартах вищої медичної та фармацевтичної освіти і Загальноосвітньому стандарті з української мови як іноземної).

Згідно з вимогами Стандартів, дисципліна забезпечує набуття студентами **компетентностей**:

- *інтегральних*: здатність розв'язувати типові / складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у процесі навчання чи в окремій сфері побутової / професійної діяльності, що передбачає застосування мовно-комунікативних знань, умінь і навичок; інтенційних програм, стратегій і тактик українськомовного спілкування;

- *загальних* (т. зв. *універсальних*): здатність здобувати сучасні знання; спілкуватися іноземною мовою; здатність генерувати нові ідеї (творчість); здатність опрацювати й аналізувати інформацію, отриману з різних джерел; здатність застосовувати набуті знання у відповідних комунікативних (практичних) ситуаціях; здатність абстрактно мислити, аналізувати й синтезувати; здатність працювати в команді;

- *спеціальних* (*фахових, предметних*): здатність відтворювати вже відомі й розпізнавати нові лексичні одиниці, використовувати їх у відповідних комунікативних ситуаціях; пояснювати значення загальнонавчаних слів, професіоналізмів, загальнонаукових і спеціальнонаукових термінів (*лексичний рівень*); здатність граматично правильно утворювати словосполучення, речення та модифікувати їх у текст як логічно завершену послідовність; відповідати на запитання й формулювати їх відповідно до прочитаного чи прослуханого тексту (*граматичний рівень*); здатність вільно, правильно й ефективно користуватися мовними засобами в широкому діапазоні побутових, соціокультурних, науково-навчальних, професійно орієнтованих тем, уміло співвідносячи їх із граматичним аспектом; упорядковувати та накопичувати загальні відомості про особу, предмет, явище, процес, подію тощо; дискутувати стосовно запропонованої проблеми (*текстотвірний рівень*); здатність сприймати на слух зміст повідомлення на конкретну тему, аналізувати й пояснювати семантику окремих фрагментів тексту і значення тих ключових одиниць, що виокремлюють особливості тематичного змісту (*аудіювання – монологічне мовлення*); здатність читати з високим ступенем самостійності, адаптуючи стиль і швидкість читання до запропонованого тексту; зіставляти основну та другорядну інформацію тексту й узагальнювати його зміст, визначати тему й ідею, розуміти логічну схему розгортання подій, оцінювати щось / когось; використовувати різні стратегії та види читання (ознайомлювальне, вивчальне, проглядальне, пошукове, реферативне) відповідно до визначеної комунікативної ситуації; здатність розробляти план текстів (простий, називний, вільний, складний); конспектувати на слух та встановлювати інтенційні програми тексту (повідомлення, констатацію, аргументацію) з опорою / без опори на вербальні засоби; записувати відомості про побачене чи прочитане з елементами кількісної та якісної характеристики, оцінки з

використанням типізованих композиційних компонентів (вступу, розгортання теми, висновків) – *письмо*; здатність обмінюватися інформацією, пов'язаною з побутовими, навчальними та професійними обов'язками; продукувати монологічні висловлювання, що містять чіткий, детальний опис і презентацію конкретних і абстрактних об'єктів, пов'язаних зі сферою власних інтересів; вести розповідь про актуальні для мовців події в усіх видо-часових ракурсах, висловлювати роздуми, що потребують міркування, послідовної аргументації з елементами додаткової деталізації та відповідними прикладами, оцінками й висновками (*говоріння – монологічне мовлення*); здатність організувати інформативний діалог з елементами прескриптивного діалогу, діалог-дискусію, використовуючи розвинену тактику мовленнєвого спілкування (починати й закінчувати розмову в ситуаціях різного ступеня складності, вербально та за допомогою невербальних засобів спілкування, реалізовувати комунікативні завдання; уточнювати деталі повідомлення співрозмовника, підхоплювати й розвивати його думку, аргументувати й рекомендувати власні судження, враховуючи «дистанції» у спілкуванні; забезпечувати психологічний комфорт, узагальнювати) – (*говоріння – діалогічне мовлення*).

Деталізацію компетентностей, відповідно до дескрипторів НРК, подано в нижчезазначеній формі:

Матриця компетентностей

№з/п	Компетентність	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
1.	<u>Власне мовна компетентність</u>	Знання базових лексичних одиниць і володіння певними формальними правилами їхньої трансформації в граматично правильне осмислене висловлювання	Використання базових лексичних, граматичних, стилістичних, орфоепічних, орфографічних, пунктуаційних знань; достатнього обсягу словникового запасу інокомуніканта	Здатність спілкуватися в повсякденному і/або навчально-професійному середовищі українською мовою	Досвід самостійної предметної діяльності: навчально-пізнавальної, аналітичної, синтетичної тощо, здатність до самоосвіти та професійного розвитку
2.	<u>Мовленнєва / прагматична компетентність</u>	Здатність здобувати знання про мовний матеріал задля розуміння чужих і синтезу власних програм мовленнєвої поведінки	Уміння використовувати засоби мови залежно від сфери та ситуацій; спілкування, редагувати власне й чуже мовлення	Здатність розкривати і реалізувати комунікативні наміри мовця у різних умовах спілкування; адекватно використовувати висловлювання в певних мовленнєвих актах відповідно до інтенцій	Здатність до контролю, самоконтролю й аналізу результатів мовленнєвої діяльності
3.	<u>Комунікативна компетентність</u>	Знання вербальних і невербальних	Уміння доцільно використовувати	Здатність встановлювати і підтримувати	Досвід особистої відповідальності за власну

	<u>нтність</u>	засобів і способів висловлення думок, почуттів у різних сферах спілкування відповідно до ситуацій і тем спілкування, мовленнєвих актів, інтенційних програм, типів комунікативної організації дискурсу тощо	вати засоби мови в практиці живого спілкування, виправдано добирати вербальні та невербальні засоби для вирішення тих чи інших комунікативних завдань у різних сферах і ситуаціях спілкування	контакт зі співрозмовником, змінювати мовленнєву поведінку залежно від комунікативної ситуації	комунікативну поведінку; вимогливість до власного мовлення та культури спілкування
--	----------------	---	---	--	--

Результати навчання:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

- 1) володіння мовою щоденного спілкування та/або спеціальності як результат сформованих комунікативно-мовленнєвої, лінгвістичної, дискурсивної, соціокультурної та діяльнісної компетентностей; адаптація студентів-іноземців до життя й навчання в умовах українськомовного середовища;
- 2) уміння використовувати загальноживану і професійну лексику, граматичні конструкції в комунікативних актах згідно з певними інтенційними програмами, вимогами до мовленнєвої діяльності, типами організації дискурсу, ситуацій і тем спілкування;
- 3) створення й розвиток позитивної мотивації до навчання та креативних здібностей іноземних громадян; активізація їхньої пізнавальної діяльності;
- 4) уміння планувати та здійснювати власну освітню діяльність в умовах кредитної трансферно-накопичувальної системи (ECTS) організації навчального процесу;
- 5) здатність до самооцінки й самовдосконалення, професійного росту;
- 6) виховання поваги до України, українського народу, його традицій, звичаїв і цінностей, національної культури й історії.

Результати навчання дисципліни

Практичне володіння мовою на I середньому рівні (B1), достатньому для здійснення пізнавальної діяльності в побутовій, навчально-професійній і соціокультурній сферах, що реалізується за допомогою комплексного підходу до підготовки майбутніх спеціалістів і передбачає взаємодію комунікативних, освітніх і виховних цілей.

Формування моделі мовленнєвої поведінки носія української мови в процесі щоденного спілкування. Репрезентація мови як засобу адаптації в чужому для інокомуніканта середовищі та формування духовно багаті вторинної мовної особистості, яка характеризується високим рівнем мовленнєвої компетентності та готовністю до освітньої діяльності в умовах вищої школи.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

Вивчення навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна» у ВНЗ МОЗ України здійснюється на I–V курсах, передбачає поділ на нормативну й вибіркочову складові та забезпечується спеціалізованими кафедрами в обсязі годин, зазначених у відповідних робочих навчальних планах, затверджених Вченими радами.

Розподіл змісту навчального матеріалу здійснено на основі комунікативно-тематичного принципу та компетентнісного підходу до викладання української мови як

іноземної. 226 «Фармація, промислова фармація» (330годин, 11 кредитів ECTS)

➤ **нормативна складова:** 330 годин (з них 150 – аудиторних, 180– самостійної роботи студента)

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни

На вивчення навчальної дисципліни відводиться **11 кредитів ЄКТС 330 годин.**

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них			Рік навчання семестр	Вид контролю
	Всього	Аудиторних			
		Лекцій	Практичних занять		
Модуль 1. Соціокультурні засади комунікативної компетентності	9 кредитів ECTS /270 год.		100год.	170 год.	1 курс залік
Модуль 2. Структурно-семантичні та функціональні особливості фармацевтичної термінології зорієнтованого мовлення	2кредити ECTS/60 год.		50 год.	10 год.	2 курс іспит
За семестрами					
Змістовий модуль 1. <i>Соціокультурні засади комунікативної компетентності. Вступний фонетико-граматичний курс</i>	6,8 кред. ECTS/204 год.		64 год.	140 год.	I семестр
Змістовий модуль 2. <i>Інтенційно-комунікативна основа мовленнєвої діяльності фармацевта</i>	2,2 кред. ECTS/66 год.		36 год.	30год.	II семестр залік
Змістовий модуль 3. <i>Вступ у фармацію. Основи професійного спілкування фармацевта</i>	2кредити/ ECTS/60 год.		50год.	10 год.	III семестр іспит

3. Структура навчальної дисципліни

Тематичний план практичних занять

Модуль 1. Соціокультурні засади комунікативної компетентності		
Змістовий модуль 1. Соціокультурні засади комунікативної компетентності. Вступний фонетико-граматичний курс		
	Пр.зан.	СРС
Тема 1. Алфавіт української мови. Друковані і писані букви. Голосні та приголосні звуки. Іменник. Рід іменників. Інтонація в простому реченні. Знайомство. Слова етикету.	2	4
Тема 2. Алфавіт української мови. Друковані і писані букви. Голосні та приголосні звуки. Іменник. Рід іменників. Інтонація в простому реченні. Знайомство. Люди і речі навколо нас.	2	4
Тема 3. Особові займенники. Речення з питальними словами Хто? Що? Де? Орфоепія та орфографія української мови. Шиплячі приголосні. Число іменника.	2	4

Частина тіла.			
Тема 4. Подвійна вимова звуків. Сполучники у словосполученні і простому реченні. Особові займенники. Кличний відмінок. Моя сім'я. Рід діяльності.	2	6	
Тема 5. Особові займенники. Сполучники у словосполученні і простому реченні. Кличний відмінок. Рід діяльності. Моя аудиторія.	2	4	
Тема 6. Присвійні і питальні займенники. Квартира. Дім.	2	4	
Тема 7. Присвійні і питальні займенники. Моя кімната.		4	
Тема 8. Прикметник. Рід і число. Продукти харчування. Розміри. Кольори	2	4	
Тема 9. Прикметник. Рід і число. Риси характеру. Мій друг.	2	4	
Тема 10. Дієслово. Інфінітив. І дієвідміна. Теперішній час.	2	4	
Тема 11. Дієслово. Інфінітив. І дієвідміна. Теперішній час.		4	
Тема 12. Дієслово. II дієвідміна. Теперішній час. Наказовий спосіб дієслова. Знахідний відмінок іменника (вираження прямого об'єкта). Дні тижня. Мій робочий тиждень.	2	4	
Тема 13. Дієслово. II дієвідміна. Теперішній час. Наказовий спосіб дієслова. Знахідний відмінок іменника (вираження прямого об'єкта). Погода. Явища природи.	2	4	
Тема 14. Дієвідмінювання дієслів із суфіксом –ува-, (-юва-). Минулий час дієслова. Купуємо ліки.	2	6	
Тема 15. Дієслово БУТИ. Майбутній час дієслова. Мій вихідний день.	2	6	
Тема 16. Прислівник як частина мови, що характеризує дію. Розряди прислівників за значенням. Пори року.	2	6	
Тема 17. Іменники та особові займенники у знахідному відмінку однини. Темперамент і професійна діяльність.	2	6	
Тема 18. Прикметники та присвійні займенники у знахідному відмінку однини. Лікар, суспільство, держава.	2	4	
Тема 19. Дієслово. Недоконаний і доконаний вид дієслова. Значення і вживання дієслів із часткою –ся (-сь). Дім і побут. Оренда житла. Комунальні послуги.	2	4	
Тема 20. Дієслово. Недоконаний і доконаний вид дієслова. Значення і вживання дієслів із часткою –ся (-сь). Дім і побут. Оренда житла. Комунальні послуги.	2	4	
Тема 21. Дієслова руху <i>іти, їхати</i> . Види транспорту.	2	4	
Тема 22. Дієслова руху <i>іти, їхати</i> .		4	
Тема 23. Дієслова руху <i>ходити, їздити</i> та їх вживання. В аеропорту. На вокзалі.	2	4	
Тема 24. Дієслова руху <i>ходити, їздити</i> та їх вживання.	2	4	
Тема 25. Знахідний відмінок напрямку.	2	4	
Тема 26. Знахідний відмінок напрямку.		4	
Тема 27. Іменники у місцевому відмінку однини для позначення місця дії. Вживання прийменників У, В, НА. У місті.	2	4	
Тема 28. Іменники у місцевому відмінку однини для позначення місця дії. Вживання прийменників У, В, НА. У магазині, на ринку, у супермаркеті.	2	4	
Тема 29. Іменники у місцевому відмінку множини. В університеті.	2	4	
Тема 30. Прикметники і присвійні займенники у місцевому відмінку. Одяг, взуття. У магазині одягу та взуття.	2	6	
Тема 31. Вживання місцевого відмінка для вираження часу (години, місяці). Місяці.	2	4	
Тема 32. Вживання місцевого відмінка для вираження часу (години, місяці). Місяці.	2	4	
Разом за змістовим модулем 1	64	140	

Змістовий модуль 2.

Інтенційно-комунікативна основа мовленнєвої діяльності фармацевта

Модуль 2.

Структурно-семантичні та функціональні особливості фармацевтичної термінології зорієнтованого мовлення

Пр.зан.

СРС

Тема 1-2 Іменник у родовому відмінку для вираження приналежності. Іменники та особові займенники у родовому відмінку.	2	2
Вживання родового відмінку після заперечення.		
Тема 3. Закінчення іменників чоловічого роду однини у родовому відмінку.	2	2
Тема 4. Прийменники, після яких вживається родовий відмінок.	2	2
Тема 5. Дієслова руху. Іменники у родовому відмінку для вираження напрямку руху. Вживання прийменників ДО і ЗВІДКИ .	2	2
Тема 6. Прикметники та присвійні займенники у родовому відмінку.	2	2
Тема 7. Вживання іменників у давальному відмінку для позначення адресата дії.	2	2
Тема 8-9 Особові та присвійні займенники у давальному відмінку	2	2
Прикметники у давальному відмінку.		
Тема 10. Давальний відмінок для вираження віку.	2	2
Тема 11. Присвійний займенник свій .	2	2
Тема 12 Вживання дієслова подобатися - сподобатися .	2	
Тема 13 Іменники, прикметники та присвійні займенники у давальному відмінку множини.	2	2
Тема 14 Іменники й особові займенників орудному відмінку однини для вираження засобу пересування та інструмента дії.	2	2
Тема 15. Прийменник З (ІЗ, ЗІ) з іменниками в орудному відмінку.	2	2
Тема 16-17. Іменники в орудному відмінку множини.	2	2
Вживання прикметників і присвійних займенників в орудному відмінку.		
Тема 18. Вживання дієслів зустрічати(ся), знайомити(ся) .	2	
Тема 19-20 Відмінки української мови, їх значення та вживання.	2	2
Відмінювання основних груп прикметників.	2	
Тема 21. Займенники української мови та їх відмінкові форми.	2	2
Тема 22. Дієслово: час, вид. Дієслова руху.	2	
РАЗОМ	36	30
Разом за змістовим модулем 2		
МОДУЛЬ 1: 9кредитів ECTS / 270 год.		
Підсумковий контроль залік		
Аудиторна робота – 37%, СРС – 63%		

Змістовий модуль 3.

Змістовий модуль 3. Вступ у фармацію. Основи професійного спілкування.

		Пр.зан.	СРС
Пр.зан.1	Фармацевтична освіта в Україні. Вираження місця дії та послідовності дій у часі. Гр. констр. ЩО? триває СКІЛЬКИ часу?, ПІСЛЯ закінчення КУРСУ... , ПРОТЯГОМ ... , ДЕ? є ЩО? , ХТО? може працювати ДЕ? Темперамент і професійна діяльність.	2	2
Пр.зан.2	Фармацевтична освіта в Україні. Вираження місця дії та послідовності дій у часі. Гр. констр. ЩО? триває СКІЛЬКИ часу?, ПІСЛЯ закінчення КУРСУ... , ПРОТЯГОМ ... , ДЕ? є ЩО? , ХТО? може працювати ДЕ? Темперамент і професійна діяльність.	2	
Пр.зан.3	Робочий день студента-фармацевта. Вираження місця дії та її терміну. Вираження умовних відносин. Гр. констр. ХТО? вчиться ДЕ? , ВПРОДОВЖ ЧОГО? , ЩОБ .. Загальнонаукова, міжгалузева і вузькоспеціалізована термінологія.	2	2
Пр.зан.4	Робочий день студента-фармацевта. Вираження місця дії та її терміну. Вираження умовних відносин. Гр. констр. ХТО? вчиться ДЕ? , ВПРОДОВЖ ЧОГО? , ЩОБ .. Загальнонаукова, міжгалузева і вузькоспеціалізована термінологія.	2	
Пр.зан.5	Біологія - комплексна наука про живу природу. Походження назв біологічних наук. Визначення предмета. Гр. конструкції ЩО? - це ЩО? , ЩО? - це наука про ЩО? , ЩО? вивчає ЩО? , ЩО? досліджує ЩО? . Віддієслівні іменники. Утворення прикметників від іменників. Терміни на позначення основних понять хімії та ботаніки.	2	2
Пр.зан.6	Хімія. Визначення предмета. Гр. конструкції ЩО? - це ЩО? . ЩО? - ЩО? . Характеристика предмета за складом. Гр. конструкції ЩО? складається з ЧОГО? . ЩО? входить до складу ЧОГО? . Характеристика предмета за зовнішніми і внутрішніми ознаками. Гр. конструкції ЩО? має ЩО? , ЩО? не має ЧОГО? , ЩО? - це ЩО? без ЧОГО? , ЩО? поділяється на ЩО? Терміни на позначення основних понять хімії та ботаніки.	2	2
Пр.зан.7	Фармакологія як фармацевтична наука. Вираження співвідношення частини і цілого, взаємозалежності, зв'язку між різними розділами науки. Гр. констр. ЩО? є ЧИМ? , ЩО? вивчає ЩО? ЩО? ґрунтується на ЧОМУ? , ЩО? спирається на ЩО? , ЩО? проводиться по ЧОМУ? Фармацевтична термінологія.	2	2
Пр.зан.8	Фармакологія як фармацевтична наука. Вираження співвідношення частини і цілого, взаємозалежності, зв'язку між різними розділами науки. Гр. констр. ЩО? є ЧИМ? , ЩО? вивчає ЩО? ЩО? ґрунтується на ЧОМУ? , ЩО? спирається на ЩО? , ЩО? проводиться по ЧОМУ? Фармацевтична термінологія.	2	
	Види фармакотерапії і вибір лікарського препарату.		

Пр.зан.9	Вираження умовних та причинно-наслідкових відносин. Характеристика перебігу процесу. Гр. констр. ЯКЩО ..., ТО... , ЩО? здійснюється ЯК?, ЩО? супроводжується ЧИМ?, КОЛИ? Використовують ЩО?, ЩО? потребує ЧОГО? Ступені порівняння прикметників. Загальнонаукова, міжгалузева і вузькоспеціалізована термінологія	2	
Пр.зан.10	Аптека. Організація роботи аптеки. Визначення предмета. Характеристика предмета за призначенням і використанням. Гр. констр. ЩО? – це ЩО?, ЩО? виготовляють ДЕ?, ДЕ? здійснюють ЩО?, ЩО? проводять ЩО?. Основні моделі взаємин у системі «фармацевт – лікар – хворий», «провізор – пацієнт», «фармацевт – колега».	2	
Пр.зан.11	Аптека. Організація роботи аптеки. Визначення предмета. Характеристика предмета за призначенням і використанням. Гр. констр. ЩО? – це ЩО?, ЩО? виготовляють ДЕ?, ДЕ? здійснюють ЩО?, ЩО? проводять ЩО?. Основні моделі взаємин у системі «фармацевт – лікар – хворий», «провізор – пацієнт», «фармацевт – колега».	2	
Пр.зан.12	Рецепт. Визначення предмета. Характеристика предмета за кількісним і якісним складом. Гр. констр. ЧИМ? називається ЩО?, ЩО? складається з ЧОГО?, ДЕ? Пишуть ЩО?, ЩО? завершують ЧИМ? Основні моделі взаємин у системі «провізор – пацієнт».	2	
Пр.зан.13	Рецепт. Визначення предмета. Характеристика предмета за кількісним і якісним складом. Гр. констр. ЧИМ? називається ЩО?, ЩО? складається з ЧОГО?, ДЕ? Пишуть ЩО?, ЩО? завершують ЧИМ? Основні моделі взаємин у системі «провізор – пацієнт».	2	
Пр.зан.14	Правила виписування рецептів. Характеристика процесу за послідовністю дій, способом дії. Гр. констр. ЩО? виписують ЯК?, ЩО? пишуть КОЛИ?, ЩО? позначають ЯК?. Правила оформлення основної частини рецепта.	2	
Пр.зан.15	Правила виписування рецептів. Характеристика процесу за послідовністю дій, способом дії. Гр. констр. ЩО? виписують ЯК?, ЩО? пишуть КОЛИ?, ЩО? позначають ЯК?. Правила оформлення основної частини рецепта.	2	
Пр.зан.16	Вітаміни. Лексико-граматична робота. Характеристика предмета за місцезнаходженням. Гр. конструкції ЩО? є ДЕ? , ЩО? є У ЧОМУ?, ЩО? руйнується КОЛИ?, ЩО? знаходиться ДЕ? (У ЧОМУ?) Загальнонаукова, міжгалузева і вузькоспеціалізована термінологія.	2	
Пр.зан.17	Вітаміни. Лексико-граматична робота. Характеристика предмета за місцезнаходженням. Гр. конструкції ЩО? є ДЕ? , ЩО? є У ЧОМУ?, ЩО? руйнується КОЛИ?, ЩО? знаходиться ДЕ? (У ЧОМУ?) Загальнонаукова, міжгалузева і вузькоспеціалізована термінологія.	2	
Пр.зан.18	Вода. Характеристика предмета за функціями. Гр. конструкції ЩО? є ЧИМ?, ЩО? переносить ЩО?. Кількісна характеристика предмета. Загальнонаукова, міжгалузева і вузькоспеціалізована термінологія.	2	
Пр.зан.19	Вода. Характеристика предмета за функціями. Гр. конструкції ЩО? є ЧИМ?, ЩО? переносить ЩО?. Кількісна	2	

	характеристика предмета. Загальнонаукова, міжгалузева і вузькоспеціалізована термінологія.		
Пр.зан.20	Пеніцилін. Характеристика предмета за походженням. Гр. конструкції ЩО? було відкрито КОЛИ?, ЩО? було відкрито КИМ?. Характеристика процесу за перебігом. Гр. конструкції ЩО? виготовляють 3 ЧОГО?, ЩО ⁹ складається з ЧОГО?. Характеристика предмета за формою існування. ЩО? позначається ЯК?, ЩО? відрізняється за ЧИМ? Базові фармацевтичні терміни та номенклатурні назви.	2	
Пр.зан.21	Пеніцилін. Характеристика предмета за походженням. Гр. конструкції ЩО? було відкрито КОЛИ?, ЩО? було відкрито КИМ?. Характеристика процесу за перебігом. Гр. конструкції ЩО? виготовляють 3 ЧОГО?, ЩО ⁹ складається з ЧОГО?. Характеристика предмета за формою існування. ЩО? позначається ЯК?, ЩО? відрізняється за ЧИМ? Базові фармацевтичні терміни та номенклатурні назви.	2	
Пр.зан.22	Антибіотики. Фармацевтична термінологія. Характеристика предмета за способом застосування. Гр. конструкції ЩО? вводити (приймати) ЯК?, ЩО? використовують ЯК?, КОЛИ? Фармацевтична термінологія. Базові фармацевтичні терміни та номенклатурні назви.	2	
Пр.зан.23	Антибіотики. Фармацевтична термінологія. Характеристика предмета за способом застосування. Гр. конструкції ЩО? вводити (приймати) ЯК?, ЩО? використовують ЯК?, КОЛИ? Фармацевтична термінологія. Базові фармацевтичні терміни та номенклатурні назви.	2	
Пр.зан.24	Сульфаніламідні препарати. Віддієслівні іменники стану і процесу (нудота, блювота). Характеристика предмета за характером дії. Гр. конструкції ЩО? лікує ЩО?, ЩО? запобігає ЧОМУ?, ЩО? застосовують для ЧОГО?. Базові фармацевтичні терміни та номенклатурні назви.	2	
Пр.зан.25	Сульфаніламідні препарати. Віддієслівні іменники стану і процесу (нудота, блювота). Характеристика предмета за характером дії. Гр. конструкції ЩО? лікує ЩО?, ЩО? запобігає ЧОМУ?, ЩО? застосовують для ЧОГО?. Базові фармацевтичні терміни та номенклатурні назви.	2	
РАЗОМ		50	10

МОДУЛЬ 2: 2 кредити ECTS /60год. пр.зан.50 Сам.роб. 10	
Підсумковий контроль	іспит
Аудиторна робота – 83%, СРС – 17%	

4. Тематичний план лекцій (лекції не передбачені)

5. Індивідуальні завдання (Не передбачені)

6. Методи навчання

На практичних заняттях використовуються такі методики і технології: пояснення викладача, прослуховування запису діалогів українською мовою, робота з електронними словниками при двосторонньому перекладі текстів, рольові ігри.

Самостійна робота включає: підготовку до тестів, контрольних робіт, виконання

домашніх завдань, підготовку та оформлення рефератів, переклади текстів, заучування напам'ять навчального матеріалу, Інтернет, лінгвістичні комп'ютерні програми.

7. Методи контролю

Контрольні заходи включають **поточний і підсумковий семестровий контроль.**

1. Поточний контроль

Проводиться на кожному занятті. Оцінюється рівень розуміння студентом граматичного матеріалу, вміння формулювати запитання по темі та давати на нього відповідь, якість підготовки домашнього завдання.

Оцінювання поточної навчальної діяльності. Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною) шкалою з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки. Виставлені за традиційною шкалою оцінки конвертуються у бали.

Для дисциплін формою підсумкового контролю яких є залік:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність при вивченні дисципліни становить 200 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для зарахування дисципліни становить 120 балів.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни впродовж семестру, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$\square = (CA \times 200) : 5$$

Для дисциплін формою підсумкового контролю яких є екзамен:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до екзамену становить 120 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до екзамену становить 72 бали.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

$$\square = (CA \times 120) : 5$$

Самостійна робота студентів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу контролюється при підсумковому контролі.

2. Підсумковий контроль

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінювання результатів навчання на певному освітньо-кваліфікаційному рівні та на окремих його завершених етапах за національною шкалою та шкалою ECTS. Підсумковий контроль включає семестровий контроль.

Семестровий контроль проводиться у формах семестрового екзамену або заліку (диференційованого заліку) в обсязі навчального матеріалу, визначеного робочою програмою навчальної дисципліни і в терміни, встановлені робочим навчальним планом, індивідуальним навчальним планом студента.

Семестровий залік - це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці

засвоєння студентом навчального матеріалу з певної дисципліни виключно на підставі результатів виконання ним усіх видів навчальних робіт, передбачених робочою навчальною програмою. Семестровий залік (I-й, II-й та III-й семестри) виставляється за результатами поточного контролю.

Семестровий іспит – це форма підсумкового контролю засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу з навчальної дисципліни за семестр, що проводиться як контрольний захід. Студент вважається допущеним до семестрового екзамену з навчальної дисципліни, якщо він відвідав усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття, виконав усі види робіт, передбачені робочою програмою цієї навчальної дисципліни та при її вивченні впродовж семестру набрав кількість балів, не меншу за мінімальну (72 бали).

Семестровий екзамен проводиться у письмовій формі у період екзаменаційної сесії, відповідно до розкладу. Форма проведення екзамену є стандартизованою і включає контроль теоретичної та практичної підготовки. Іспит з української мови проводиться наприкінці терміну навчання (IV-й семестр). Екзаменаційна робота передбачає оцінювання знань граматичного матеріалу та усного мовлення, яке складається з виконання граматичного завдання, монологічного висловлювання за заданою темою, моделювання ситуативного діалогу (2-ий рік навчання), читання та письмового перекладу мікротексту з наукового стилю мовлення. Повне оволодіння студентом вивченого матеріалу здійснюється за допомогою додаткових запитань.

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент при складанні екзамену становить 80.

Мінімальна кількість балів при складанні екзамену - не менше 50.

3. Критерії оцінювання знань

Оцінка знань студента проводиться за п'ятибальною національною шкалою:

5 - оцінка «**відмінно**» ставиться, коли студент дає абсолютно вірну відповідь, без значущих помилок мовленнєвого характеру.

4 - оцінка «**добре**» ставиться, коли студент дає вірну відповідь, але мають місце помилки мовленнєвого характеру, тему розкрито не повною мірою або не чітко.

3 - оцінка «**задовільно**» ставиться, якщо тему розкрито не повною мірою, порушено зв'язок, логічність переказу, мають місце комунікативно значущі помилки.

2 - оцінка «**незадовільно**» ставиться, коли тему не розкрито, студент не може виконати завдання або відповісти на запитання.

4. Визначення кількості балів, яку студент набрав з дисципліни

Оцінка з дисципліни, яка завершується екзаменом визначається, як сума балів за поточну навчальну діяльність (не менше 72) та балів за екзамен (не менше 50).

Оцінка з дисциплін, формою підсумкового контролю яких є залік базується на результатах поточної навчальної діяльності та виражається за двобальною шкалою «зараховано» або «не зараховано». Для зарахування студент має отримати за поточну навчальну діяльність бал не менше 60% від максимальної суми балів з дисципліни (120 балів).

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено нижче у таблиці:

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

8. Рекомендована література

1. Рекомендована основна навчальна література (підручники, навчальні посібники, інші видання)

1. Джура М. З. Вивчаймо українську мову! – Львів, 2007.
2. Українська граматики: крок за кроком. Укладач: Чикайло І.В. – Львів, 2010.
3. Українська мова для фармацевтів. Методичні розробки для студентів II-го курсу англomовного відділення. Укладач: Чикайло І.В. – Львів, 2003.
4. Фахове мовлення фармацевта. Лексико-термінологічний рівень. Методичні розробки для студентів II-го курсу англomовного відділення. Укладач: Чикайло І.В. – Львів, 2014.

2. Додаткові джерела (довідники, нормативні видання, сайти Інтернет тощо)

1. Вальченко І. В. Ласкаво просимо! : навч. посібник з української мови для іноземних студентів : у 2-х ч. / І. В. Вальченко, Я. М. Прилуцька; Харк. нац. акад. міськ. госп-ва. – Х. : ХНАМГ, 2011.
2. Вивчаємо українську граматику. Частина I (місцевий, знахідний і давальний відмінки). Укладачі: Іванців О.С., Чикайло І.В.– Львів, 2011.
3. Макарова Г.І., Паламар Л.П., Присяжнюк Н.К. Вивчайте українську мову. – Київ, 1975.
4. Методичні розробки “100 вправ з граматики української мови” (вступний курс для студентів англomовного та підготовчого відділень). Укладачі: Іванців О.С., Ярова К.Б.- Львів, 2004.
5. Методичні розробки з української мови для іноземних студентів. Частина 1 (місцевий і знахідний відмінки). Укладачі: Іванців О.С., Чикайло І.В.- Львів, 2005.
6. Практичний курс української мови для іноземних студентів. Укладачі: Іванців О.С., Чикайло І.В.- Львів, 2012.
7. Таблиці та схеми з української мови. Наочно-ілюстративні матеріали для студентів-іноземців. Укладачі: Іванців О.С., Смолінська О.Є.- Львів, 2003.